

der er mulighed for, at flest muligt unge kan tage en uddannelse; at der er mulighed for bedst muligt samspil med erhvervslivet lokalt. Og det er jo det, der gennemsyrrer hele redegørelsen, og det er vi sådan set meget tilfredse med.

Dermed altså også sagt, at vi fuldt ud kan tilslutte os så godt som alle intentionerne i redegørelsen. Det er jo en diskussion, som vi har haft mange gange i Folketinget, og nu må der efterhånden være basis for, at det kan være fundamentet for den videre udvikling af vores uddannelsessystem på det her niveau.

De mindre byer og landdistrikterne har jo, jf. den diskussion, der har været i Folketinget de sidste to uger om regional udvikling, også med arbejdspladser, kultur osv., brug for uddannelsesinstitutionerne for at overleve. Uddannelsesinstitutionerne er jo medvirkende til at give de enkelte områder en stærk identitet, mulighed for, at de unge bliver boende i området, etablerer familie osv.

Det giver mulighed for, at virksomhederne kan gå ind i et samspil med det lokale uddannelsesmiljø om udviklingen af uddannelserne, og hvor begge parter – altså både virksomhed og uddannelsesinstitution – kan få glæde af det samspil. Det er selvfølgelig forskelligt. I Sønderjylland er der nogle specielle virksomheder, ligesom der er en anden teknologi i Nordjylland. Og så er det vigtigt, at man har mulighed for at lave en synergi i sådan en kobling.

Set i det lys er redegørelsen et godt signal fra regeringen. Hele ideen om etablering af erhvervsakademier, som jo er det vigtigste i redegørelsen, som regionalt samarbejde mellem uddannelsesinstitutionerne og virksomhederne er et spændende udgangspunkt for etableringen af et uddannelsessystem med øget lokal forandring.

Samtidig lægges der op til en langt bedre udnyttelse af de kompetencer, der allerede eksisterer i de enkelte regioner.

Det er derfor et spændende oplæg, der, såfremt det lever op til intentionerne, kan skabe gode synergieffekter for regionerne og for Danmark.

Jeg ved ikke, om jeg skal rose undervisningsministeren eller erhvervsministeren for ideen om at sætte institutionsudviklingen i gang og dermed også lade skolerne påbegynde planerne i praksis, inden de lovgivningsmæssige beføjelser fastsættes. Det betyder, at skolerne får plads til at gøre deres erfaringer og tilpasse modellen til den virkelige verden. Og det er særdeles hen-

sigtsmæssigt i det her tilfælde, hvor regionale forskelle vil betyde, at grundlaget for de enkelte erhvervsakademier bliver meget forskelligartede. Og det er vigtigt, at der gives plads og frihed til at håndtere disse forskelle.

Den eneste lillebitte anke, vi har i forbindelse med redegørelsen, er den sædvanlige fra oppositionen med hensyn til handelsskolerne, nemlig at der mangler lidt økonomi i det her. Man henviser i redegørelsen til, at man i forbindelse med flerårsaftalen har afsat midler til opfyldelse af en række kvalitative mål – og jeg citerer fra redegørelsen – »... der kan ses som et økonomisk grundlag for den tilsigtede kvalitative udvikling af erhvervsakademier«.

Jeg vil i den forbindelse gerne gøre opmærksom på det, som vi jo også har været igennem en runde om, nemlig at landets handelsskoler er meget, meget trængte økonomisk i disse år – hvis nogen mod forventning skulle have glemte det. Størstedelen af de danske handelsskoler hutler sig således igennem med økonomiske underskud, fordi bevillingerne til visse dele af uddannelserne inden for systemet ikke dækker de reelle udgifter, eksempelvis skolernes udgifter til hhx-uddannelser.

Sammenholder man dette faktum med regeringens planer for skolerne som initiativtagere og deltagere i erhvervsakademierne, så ser regnestykket, i hvert fald fra den stol, jeg står på, ikke ud til at gå op. Jeg kan sagtens overbevises om det modsatte og håber da også på det.

Jeg hører fra handelsskolerne, at de ikke i dag, som økonomien ser ud, ser sig i stand til at påtage sig yderligere opgaver. Hvordan skulle de kunne det, når de i øjeblikket har svært ved at få de eksisterende budgetter til at hænge sammen? Og da de mange initiativer, som skolerne tænkes at være med til at iværksætte, kræver store ressourcer, kan man håbe på, at regeringen også vil være med til at afsætte yderligere økonomi, så man kan få gang i de nævnte initiativer.

Men som sagt finder Det Konservative Folkeparti, at redegørelsen indeholder rigtig mange gode og spændende ideer til nye initiativer. Vi afventer lidt mere konkret det økonomiske for at se, hvordan tingene holder vand, men vi kan bakke fuldt op om redegørelsens intentioner.

Der er lige et spørgsmål, som vi egentlig godt vil stille ministeren i forbindelse med debatten her: Traditionelt har man jo haft mulighed for at udvikle uddannelser på diplomniveau, og det står der ingen som helst ting om i redegørelsen, men det går jeg ud fra at man stadig væk kan